

İLK
Kitap
yayınevi

Bir Şairden Kalanlar
Hüseyin Diri

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Derya Sezer

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2025

ISBN: 978-625-6830-43-2

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

BİR ŞAİRDEN KALANLAR

Hüseyin Diri

Batmaya Başlıyor Güneş

Gözlerim; bugün solgun, sinemde de ateş
Gönlüm, mazinin gamını çeken bahtsız çilekeş
Ömrüm; sanki katili, faili meçhul bir leş
Söndü gölgem; galiba batmaya başlıyor, güneş

Boğulur gibiyim, azgın deryanın ortasında
Üstelik mehtapsız bir gece yaklaşmakta
Ürküyorum; karanlık, terime dokundukça
Ölüyorum; güneş, azar azar kayboldukça

Ufukta kızıllaşan gökyüzü, geceye hamile
İçimde bir ses: “Gün öldü, batan güneşle.”
Ağacımdan yapraklar, topyekûn dökülür gibi
Göründü, ansızın düştüğüm uçurumun dibi

Tenhanın istilasına kapılmış bir barınaktayım, artık
Yalnızlıktan firar için, medet umdum; çığlık çığlık
Ne etrafımda gidilecek yol var ne de ışık
Terkedilmiş şehir gibiyim; sessiz ve yıkık

İnsan

Ezelden geldik, son yurdumuz ebediyet
Kader hanesinde aızıgımız kut ile kasvet
İnsanın pişeceği yer ya dünya ya ahiret
Kimisine elim bir azap kimisine cennet

Azar azar sürüklenir saatler, gündüz tün olur
Her giden geleni bekler, kalan hüsranda boğulur
Zaman maizi siler, geride anılar durur
Ati yüzüne güler, sonradan sırtından vurur

İnsanın gayesi, riya değil irşat olmalı
Müddekir, müzekkirin izinden koşmalı
Dil, laubali kelamdan irak durmalı
Fâni dünyadan deđil, cani nefisten korkmalı

Meçhul örtüye bürünmüş ölüm: mutlak hakikat
Ne ahbap bıraktı ne yar ne de ecdat
Ağaçtan alna düşen yaprak, ardından tahtadan at
Amel ekilen tarlada, ahir yurduna kaldı hasat

Ne Yazar

Şaşmışsa, vicdandaki gizemli terazi
Saadet ile bezenmiş olsan ne yazar
Kaybolmuşsa, kalpteki vefa mührünün izi
İtibarıyla cezbeden hükümdar olsan ne yazar

Meşakkat hanesidir, dünya; sefası ziynet
Düşmanı iblis, silahı nefis, necatı mabet
Taate hidayet, dalalete mahrumiyet
Refahta olsan ne yazar varsa gönülde illet

Mabut; bahşetmiş insana, mukaddes hayatı
Din, dil, ırk ayrımı; güney, kuzey, doğu ile batı
Nankörlüktür fitratı, versen bile liyakati
Karun olsan ne yazar, akıbetin toprak altı

Sağında ecir, solunda cürüm defteri
Yeminin var unutma, kalubeladan beri
Karanlık basar, çağırırlar Münker Nekir'i
Nedamet, ne yazar; zaman dönmez geri

AŞK

Bahtın bağına ok gibi saplanan elzem sızı
Derya mürekkep, ağaçlar kalem olsa; bitmeyen yazı
Aşktır; Ferhat ve Kerem'in lisandaki lafzi
Haykırır, bazen kalemler bazen bir ozanın sazı

Vefanın mekânı gönül, sevenlerin misafirhanesi
Sevdanın alameti gül, bülbüllerin hediyesi
Yaşken daldan, kuruyken ayak altından gelir sesi
Savrulur ateşe, kül olur; âşıkların efsanesi

Sevilen kuş, demirden kafese mahkum edilir
Tırmanılan yokuş, yârenlerle beraber katedilir
İnsafsızlık illetiyle yaşayan illaki terk edilir
Hatasını, marifet yerine nedamet bilen affedilir
Aşk ile gönlüne tutunacak bağ eylersin
Hem refahta hem yasta olmayanı neylersin
İster önüne cihan dolusu altın, gümüş sersin
Ruhun hasretse huzura, onca malı neylersin

Yaşamak Güzeldir, Anne

Kaderine, inayet libasını giydirene
Kut yağacaktır, muhacir olduğu güne
Layıkıyla nezaketi sebata erdirene
Elbette ki yaşamak güzeldir, anne

Ömürde, kemliğe mesken ayırmamışsan
Yıkılmazsın, nice meşakkat çıksa da önüne
Gönlünde yeşerip tecelli edeni bulmuşsan
Tabii ki yaşamak güzeldir, anne

İnsanın yürüdüğü tarik, pusularla perçinlenmiş
Akıl; kalbi tahzir eder, daim ecir için
Gayeler, hülyalar bir rüyaya serpilmiş
Ölmek de güzeldir, anne; ölmek, yaşamak için

Hayat her bireye farklı bir çehreyle bakar
Kimisine mütebessim kimisine asık surat
Ölmek, ölümsüzlüktür aslında; bilmez insanlar
Yaşamak güzeldir, anne; yeter ki öleni yaşat

Bilmez Misin

Yine ruhuma yapışan sükûtle cebelleşirken
Düşüncelerim, vicdanıma intikal ettiler
Özgürlük altında kelama dökeyim derken
Fikrime perde, dirimi derde çektiler

Kalpleri, gene hüznün gene matem sardı
Güneşin doğduğu yerde nice hayatlar battı
Demez misin, niye faili meçhuller çoğaldı
Bilmez misin, kardeş bile kardeşi sattı

Memleket Kuşları

Toprağına, suyuna, havasına bir de ulusuna
Hasretim ben, sevdiklerimin kokusuna
İnancım kadar ümidim var, kavuşma duygusuna
Haber verin yurduma, memleket kuşları

Duasını eksiltmeyen, vefasını küçültmeyen
Annemdir, aydınlatır yürüdüğüm yolları
Saadetime müşterek olup yüreğime su serpen
Annemdir; anneme selam salın, memleket kuşları

Elemler bükse de belini, o hep aynı cengâver
Babasız zor aşılır, kaderin keder duvarı
Gaddar gurbette, yıl gibidir günler
Babama selam götürün, memleket kuşları
Gözlerimin nuru, gönlümün takati
Aşıp geleceğim sana, şu ulu dağları
Hayallerim duru, sensin işleyen saati
Mektubumu verin yarime, memleket kuşları

Rüya

Kalubeladan sonra daldık uykuya
Başladı, kâbuslarla pekişmiş rüya
Yaşanılan nasiptir, yaşanılmayan hülya
Hep uzağı isteriz; oysaki fânidir, dünya

Bir damla sudan düştük, ana rahmine
Dokuz kamer kafeste, sonra bir nefes
Ardından girdik, kalp ile nefsin cengine
Yaşadıkların ya halas içindir ya da heves

Ey kalımsıza müptela olmuş meclup
Âlemde mabut dediklerin, hayata kulp
Sen, bu rüyada güneşi seçersin
Ama güneş, karanlığa mağlup
Sen, bu rüyada yıldızı seçersin
Fakat yıldız, sabahtan sonra esir
Sen, bu rüyada ateşi seçersin
Hâlbuki ateş suya yenilir
Sen, bu rüyada baharı seçersin
Ancak bahar, zemheriyle silinir
Sen, ebedi ve eşsiz olanı seçmelisin
O, ne esir ne yenilir ne de silinir

Işıklar Sönünce

Ucube bir korku çöker, sinenin üstüne
Etrafına bakarsın, her yer yalın beyaz ışık
Tüm güzel anılar gelir, gözünün önüne
Sonra şavkı yırtıp gelen korkunç yaratık

Ruh, azar azar çekilir; vücut morarır
Yeni hanen gösterilir, berzahtan önce
Yaslar, yakarışlar ardından toprak atılır
İmanın feneridir, ışıklar sönünce

Amellerinin yüzüyle gelir, Münker Nekir
Üstünü örtenler gidince, daha ilk gece
Bazı lisanlar çözülür, bazıları düğümlenir
Ettiklerin; sırtladığın yükündür, ışıklar sönünce

Dünya, karanlık yol; ecel, uçurum; kader, güneş gibi
Düşer, ölür insan; gün tüne dönüşünce
Tuttuğunu yutar; yoktur, ölümün dibi
Seni de yutacak mutlaka, ışıklar sönünce

İçimde Bir Yanardağ

Ortada ne bir tesettür ne bir hayâ
Kalmamış, yolun son ümmet kullarında
Masum gözüken yüzlerin aslı, boyalıdır karayla
Gerçeğe sahne olması, dar günde çıkar ortaya

Mahzun mahzun yalnızlığa çekilmiş toplum
Ağlayan, toprak altında, makber çıgıllıklarıyla
Kapatılmış, huzurun âleme açılan kapılarıyla
Karanlık, zulüm doğurdu; doğum üzerine doğum

Sokaklar, mahzurda; gönüller, kusurda kalmış
İçimde bir yanardağ, patlamak üzere
Garip, kan içinde; zengin, kibir içinde kalmış
İçimde bir saatli bomba, patlamak üzere

Acezeye, hayıf yağmuru yağıyor; aralıksız
Sonbahar gelmeden ağaç kalmaz, yapraksız
Dünyanın nakliye aracı seni de yolcu eder
İndiğin durakta sabret ki kalmayasın gıdasız

Koca saltanatı bir deve kini hükmediyor
Minarelerden ezan sesine feryatlar karışıyor
Huzurun nefhasını aldı, zulüm yelkenleri
İçimde bir yanardağ, patlamaya hazırlanıyor

Artık Güneş Çıksın

Vurdu beni, mürâi felek
Yaralandım, kırılmış kalpten
Aşka verdim, birçok emek
Üstüme hüznün yağıyor, gaipten
Sırtımda çift yüzlü bir hançer
Bana kıyan zalim eller
Kurtuluş yok, aşkın elinden
Hiç düşmez, ozanın dilinden
Aldanan gönül, kendine ağla
Aksın gözyaşların, damla damla
Sana adanmış nice umut
Sen ise yağışı olmayan bir bulut
Artık güneş çıksın, dağılsın bulutlar
Sürüden ayrılanı kapsın kurtlar
Benliğini vefaya perçinleyen insanlar
Liyakat tarikinde galip olacaklar
Karanlıklar içinde bocalayanlar için
Artık güneş çıksın, gözüksün simalar

Bir Yanı Sulak Bir Yanı Kurak

Merhametin simasına çekilmiş kara duvak
Har vurup harman savurur, bilmez dur durak
Bazıları minnetsiz bazıları dilenmeye tutsak
Dünya işte, bir yanı sulak bir yanı kurak

Hasım çekmiş gözlere, kör eden mil
Kimisi hayatı kabare görür kimisi tuzak
Hâbil ve Kâbil, biri halil biri katil
İnsan işte, bir yanı sulak bir yanı kurak

Fukaranın boynu bükük, yüreği ürkek
Akıyor rızık çeşmesi lakin yoksul, susamak
Doymayan gözü toprak doyurur, doyuramaz felek
Hayat işte, bir yanı sulak bir yanı kurak

Dünya, su alan gemiye benzer; rotası hayat
Yolcusu insan, açılan delik nefis, gayesi aldatmak
Azığı, saadet ve elemeldir; hepsi de bayat
Kader işte, bir yanı sulak bir yanı kurak